

Αναθεώρηση του συντάγματος, ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ (Ε.Φ. 8)

Είναι πλέον σαφές σε όλους ότι τα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια που θέλουν να φτιάξουν είναι ιδιωτικά πανεπιστήμια που (φυσικά για τους επιχειρηματίες) είναι κερδοσκοπικά. Αυτό το λένε και οι σημερινοί ιδιοκτήτες των κολλεγίων και ζητούν να απαλειφθεί ο προσδιορισμός «μη κερδοσκοπικά». (...*Είναι όμως αστείο η Πολιτεία να δέχεται μόνο μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, όταν είναι γνωστό ότι ο καθένας μπορεί να φτιάξει κάποιον και στην πραγματικότητα να κερδοσκοπεί. Ας μην καταλήξουμε σε ιδιωτικά πανεπιστήμια με φερετζέ.* Ο πρόεδρος της Ένωσης Κολλεγίων κ. Κ. Καρκανιάς στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ, 4/2/2006)

Τα δίδακτρα κατά μεγάλο μέρος, η χρηματοδότηση του κράτους και οι παραγγελίες των εταιρειών για εξειδικευμένες έρευνες είναι τα έσοδα των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Τα δίδακτρα είναι απαράβατος όρος για την λειτουργία των ιδιωτικών πανεπιστημίων και τείνει να γίνει καθεστώς σε όλες τις βαθμίδες της δημόσιας εκπαίδευσης (πληρώνουμε έστω και λίγα προς το παρόν στους δημόσιους παιδικούς σταθμούς, στην παραπαιδεία, στα δημόσια ΙΕΚ, στο ΕΑΠ και τα μεταπτυχιακά -αρκετές χιλιάδες Ευρώ το χρόνο, βιβλία, στέγη, κτλ). Θα «αποτελεί μονόδρομο» η καταβολή διδάκτρων και στα δημόσια πανεπιστήμια. Οσο για τον ανταγωνισμό, ας σκεφθούμε πόσο βελτιώθηκαν τα δημόσια σχολεία και νοσοκομεία από την ύπαρξη των ιδιωτικών. Η χρηματοδότηση του κράτους υποχρεωτικά επιμερίζεται σε δημόσια και ιδιωτικά όπως συμβαίνει με τα διάφορα ΙΕΚ, ΚΕΚ κτλ, με αποτέλεσμα την μείωση των κονδυλίων για τα δημόσια πανεπιστήμια. Οι εξειδικευμένες έρευνες – παραγγελίες των εταιρειών στοχεύουν στην αύξηση των κερδών τους και λογικά οδηγούν σε προϊόντα που αποφέρουν κέρδος. Π.χ. δεν θα χρηματοδοτηθεί έρευνα για τις επιπτώσεις στο περιβάλλον από την δραστηριότητα μιας εταιρείας, για την εκπόνηση μιας μεθόδου που δεν αφήνει χρήματα αντί ενός προϊόντος, για ειρηνική επίλυση και κοινωνική ευημερία από εταιρείες πολεμικών προϊόντων. Και το χειρότερο, ο ιδιοκτήτης δεν επιτρέπει προσωπικό που αντίκειται στην φιλοσοφία και τους στόχους της εταιρείας. Οσο για την «εξοικονόμηση συναλλάγματος», ας αναρωτηθούμε ποιος πλούσιος θα θέλει να μη στείλει το παιδί του στα κεντρικά και επώνυμα πανεπιστήμια, και ποιος φτωχός δεν θα ακολουθήσει το δρόμο της Βουλγαρίας ή της Ρουμανίας.

Από όσα έχουν ειπωθεί μέχρι τώρα για την αναθεώρηση του άρθρου 16, το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι ο στόχος είναι η μεταβίβαση κονδυλίων προς φίλους και ημετέρους και η **ιδιωτικοποίηση των δημόσιων πανεπιστημίων**. Γίνεται πόλεμος ανάμεσα σε διάφορους εκπαιδευτικούς κολοσσούς – εταιρείες για τον έλεγχο της αγοράς «εκπαιδευτικών υπηρεσιών» (αγοράζουν δημόσια πανεπιστήμια σε χώρες σαν την δικιά μας που έχει ηγέτες με υποκοριστικά και ιδιωτικά πανεπιστήμια παντού, όπως στην Κύπρο). Επίσης, αγοράζουν έρευνες για λογαριασμό εταιρειών και τις διανέμουν στα παραρτήματά τους. Το τελευταίο έχει και πρόσθετη σημασία, διότι η πρόσβαση σε σημαντικές γνώσεις για το μέλλον της ανθρωπότητας, γίνεται από ανθρώπους που η οικονομική τους κατάσταση επιτρέπει την καταβολή των υψηλότατων διδάκτρων σε αυτές τις περιπτώσεις.

(Για κάποιους που έχουν βάλει το κεφάλι τους στην άμμο, έχουμε μία πρόταση για σκέψη: να επιτρέπεται από το σύνταγμα η ίδρυση ιδιωτικών μη κερδοσκοπικών εκκλησιών από τις διάφορες πολυεθνικές.)